

Getild in Arboland

Of het nu komt door de invoering van de 2e fase van de Arbowet, of het eindelijk bekend raken met de reikwijdte van de Arbowet, er is duidelijk een groeiende belangstelling voor alle zaken die met arbeidsomstandigheden te maken hebben.

Neem een modale week televisiekijken: uitgebreide aandacht voor het 'Sick building syndroom', de arbeidsomstandigheden van beroepschauffeurs, het geestdodende van kortcyclische arbeid, alcohol tijdens het werk, het vervoer van gevaarlijke stoffen, en zo kan ik nog even doorgaan. Daarnaast de breed uitgesponnen discussie over de aids-problematiek in relatie met de bedrijfsgezondheidszorg. Dit is slechts een vrij willekeurige greep uit mijn herinnering. Al deze onderwerpen werden vertoond op het scherm en niet eens in de late uurtjes, nee, echt bedoeld voor een miljoenen publiek. Zorg voor arbeidsomstandigheden leeft, dat blijkt.

Dat is trouwens ook heel duidelijk te merken aan de niet aflatende en zelfs zwellende stroom aan arbo-seminars, arbodagen, arbosymposia, arbo-brochures en ga zo maar door.

De 'beroepsorganisatoren' hebben het gat in de markt weer gevonden. En die buit kan heel behoorlijk zijn. Een prijs van 500 gulden per dag per deelnemer is heel gewoon. En de deelnemers verdringen zich voor de zaal-ingang. Hoogste tijd om de prijs dus maar weer te verhogen!

Is zo'n dag en de kosten daarvoor nu welbesteed? Ik ben in de gelukkige (!) positie om het totale aanbod van deze activiteiten op mijn bureau te krijgen. Simpel is vast te stellen, dat het kringetje van deskundige arbospreekers maar vrij beperkt is. De spreker die gisteren in Utrecht stond, staat over een week in de RAI, en een

maand geleden in het Congresgebouw. Nu zijn er best wel wat veranderingen in de stand van zaken rond de Arbowet te melden, maar in de meeste gevallen gaat het om een al bekend verhaal, hooguit van een nieuw hoesje voorzien. En daar zit hem de kneep en de verdienste.

Bart Middelburg schreef daarover heel treffend in Het Parool van 19 december j.l., wij citeren:

'De symposiumganger is te herkennen aan een door de organisatie verstrekte uitpuilende map, die weer is te herkennen aan een door het symposiumbureau speciaal voor deze gelegenheid ontworpen vignet. Kosten noch moeite worden gespaard. Het resultaat is echter nihil, maar ook dat wordt door de organisatie ingecalculleerd'.

Helaas moet men vaak constateren dat zo'n symposium weinig nieuws toevoegde aan de reeds aanwezige kennis. Of zo zei men mij desgevraagd: 'het is zelden toegespitst op de situatie in ons bedrijf, het is meestal zo globaal'.

Zonde dus van de tijd en het geld.

Het lijkt mij een goede zaak om wat kritischer te kijken naar die pracht programma's die in fraaie folders worden aangeboden. Ga alleen naar dat symposium waar uit het programma blijkt dat er ook echt iets nieuws wordt verteld en waar ook werkelijk iets van op te steken is. Trouwens, als er echt iets nieuws te melden is dan leest u dat toch in 'Arbidsomstandigheden'?

Godfried Korstjens